Den Europæiske Unions
Tidende

DA
L-udgaven

2025/2323

14.11.2025

KOMMISSIONENS GENNEMFØRELSESAFGØRELSE (EU) 2025/2323

af 11. november 2025

i henhold til artikel 11 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2024/1351

EUROPA-KOMMISSIONEN HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,

under henvisning til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2024/1351 af 14. maj 2024 om asylforvaltning og migrationsstyring, om ændring af forordning (EU) 2021/1147 og (EU) 2021/1060 og om ophævelse af forordning (EU) nr. 604/2013 ([1]), særlig artikel 11, og

ud fra følgende betragtninger:

(1) I henhold til forordning (EU) 2024/1351 skal Kommissionen hvert år fastslå, hvorvidt medlemsstater er udsat for migrationspres, er i risiko for migrationspres eller står over for en betydelig migrationssituation. Senest den 15. oktober 2025 og derefter hvert år skal Kommissionen vedtage den årlige europæiske asyl- og migrationsrapport og vedtage en afgørelse om fastlæggelse af disse medlemsstater.

(2) For at afgøre, om en bestemt medlemsstat er udsat for migrationspres, er i risiko for migrationspres eller står over for en betydelig migrationssituation, foretager Kommissionen en vurdering på grundlag af den årlige europæiske asyl- og migrationsrapport ([2]) og de elementer, der er anført i nævnte forordnings artikel 9 og artikel 10. Med henblik herpå har Kommissionen udviklet en metode, der lægger til grund, at pres er forbundet med skabelsen af uforholdsmæssigt store forpligtelser i en medlemsstat under hensyntagen til den generelle migrationssituation i Unionen. Metoden er blevet drøftet indgående med medlemsstaterne. For at fastslå, hvad der udgør uforholdsmæssigt store forpligtelser, sammenligner metoden hver enkelt medlemsstats situation med den generelle situation i Unionen ([3]).

(3) Ved vurderingen tages der hensyn til situationen i en periode på 12 måneder fra den 1. juli 2024 til den 30. juni 2025 for at fastslå, hvilke medlemsstater der er udsat for migrationspres, og hvilke medlemsstater der er i risiko for migrationspres, jf. artikel 9, stk. 1, i forordning (EU) 2024/1351 samt definitionen af »migrationspres« i nævnte forordnings artikel 2, nr. 24). Ved vurderingen af, om der foreligger en betydelig migrationssituation, tages der i forbindelse med opgørelsen af den kumulative virkning af nuværende og tidligere årlige ankomster af tredjelandsstatsborgere eller statsløse, jf. definitionen af »betydelig migrationssituation« i artikel 2, nr. 25), i forordning (EU) 2024/1351, hensyn til situationen i perioden mellem den 1. juli 2020 og den 30. juni 2025.

(4) I rapporteringsperioden fra den 1. juli 2024 til den 30. juni 2025 faldt de ulovlige grænsepassager ved Unionens ydre grænse med 35 %, hvilket viser, at den generelle migrationssituation i Unionen fortsat forbedres. Antallet af ansøgninger om international beskyttelse og uautoriserede bevægelser udviser også en faldende tendens på henholdsvis 21 % og 25 %, hvilket er en stabil tendens, der allerede er observeret siden 2024.

(5) På grundlag af den årlige europæiske asyl- og migrationsrapport og de elementer, der er anført i artikel 9 og artikel 10 i forordning (EU) 2024/1351, konkluderes det i vurderingen, når alle relevante kvantitative og kvalitative data og oplysninger aggregeres og vurderes i forhold til den generelle situation i Unionen, at Grækenland og Cypern i rapporteringsperioden fra den 1. juli 2024 til den 30. juni 2025 har været udsat for migrationspres. I vurderingen konkluderes det også, at Italien og Spanien er udsat for migrationspres på grund af et stort antal ankomster som følge af landgange efter eftersøgnings- og redningsoperationer (»SAR-operationer«).

([1]) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2024/1351 af 14. maj 2024 om asylforvaltning og migrationsstyring, om ændring af forordning (EU) 2021/1147 og (EU) 2021/1060 og om ophævelse af forordning (EU) nr. 604/2013 (EUT L, 2024/1351, 22.5.2024, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2024/1351/oj).

([2]) Meddelelse fra Kommissionen til Europa-Parlamentet og Rådet — Den årlige europæiske asyl- og migrationsrapport 2025 (COM(2025) 795).

([3]) Metode med henblik på Kommissionens gennemførelsesafgørelse i henhold til artikel 11 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2024/1351 (SWD(2025) 792).

(6) I Grækenland var tendenserne generelt stabile i forhold til den foregående 12-måneders periode, men landet har i rapporteringsperioden fra den 1. juli 2024 til den 30. juni 2025 haft uforholdsmæssigt store forpligtelser i forhold til den generelle situation i Unionen, navnlig på grund af antallet af ulovlige grænsepassager og ansøgninger om international beskyttelse. Grækenland registrerede det højeste antal ulovlige grænsepassager i forhold til sit bruttonationalprodukt (BNP) og befolkningens størrelse. Desuden modtog Grækenland også det højeste antal ansøgninger på EU-plan i forhold til sit BNP og befolkningens størrelse og var også den medlemsstat, der relativt set traf flest afgørelser om tildeling af international beskyttelse og næstflest med hensyn til at meddele påbud om at forlade landet, men det var kun muligt at tilbagesende en lille andel af de pågældende personer i den betragtede periode.

(7) I rapporteringsperioden fra den 1. juli 2024 til den 30. juni 2025 forbedredes migrations- og asylsituationen i Cypern sammenlignet med den foregående periode, men landet stod stadig over for uforholdsmæssigt store forpligtelser i forhold til den generelle situation i Unionen, navnlig på grund af antallet af ulovlige grænsepassager, ansøgninger om international beskyttelse og registreringer med henblik på midlertidig beskyttelse. På trods af et betydeligt fald i antallet af ulovlige grænsepassager har antallet af indrejser lagt pres på Cyperns asyl- og migrationssystem i forhold til landets BNP og befolkningens størrelse. Cypern var relativt set det land, der modtog næstflest ansøgninger om international beskyttelse i den betragtede periode, og oplevede også et betydeligt antal nye registreringer med henblik på midlertidig beskyttelse i forhold til dets BNP og befolkningens størrelse. Selv om antallet af tredjelandsstatsborgere, der blev pålagt at forlade landet, forblev stabilt, blev dobbelt så mange tredjelandsstatsborgere sammenlignet med den foregående periode tilbagesendt, efter at de var meddelt et påbud om at forlade landet.

(8) Et stort antal personer blev sat i land i Italien efter SAR-operationer i rapporteringsperioden fra den 1. juli 2024 til den 30. juni 2025. Andelen af og det absolutte antal personer, der ankom som følge af gentagne ilandsætninger efter SAR-operationer, var så omfattende, at det skabte uforholdsmæssigt store forpligtelser i forhold til den generelle situation i Unionen. Italien tegnede sig for ca. 40 % af det samlede antal personer, der blev ilandsat i Unionen.

(9) I rapporteringsperioden fra den 1. juli 2024 til den 30. juni 2025 har Spanien efter gentagne ilandsætninger efter SAR-operationer modtaget et så stort antal personer, at det skabte uforholdsmæssigt store forpligtelser i forhold til den generelle situation i Unionen. Spanien tegnede sig desuden for ca. 40 % af det samlede antal personer, der blev ilandsat i Unionen.

(10) På grundlag af den årlige europæiske asyl- og migrationsrapport og de elementer, der er anført i artikel 9 og artikel 10 i forordning (EU) 2024/1351, og når alle relevante kvantitative og kvalitative data og oplysninger aggregeres og vurderes i forhold til den generelle situation i Unionen, er Belgien, Bulgarien, Estland, Finland, Frankrig, Irland, Kroatien, Letland, Litauen, Nederlandene, Polen og Tyskland i rapporteringsperioden fra den 1. juli 2024 til den 30. juni 2025 identificeret som værende i risiko for migrationspres.

(11) Bulgarien og Kroatien har som første indrejsemedlemsstater i Unionen fortsat været særlig udsat for udsving i irregulære indrejser via Vestbalkanruten og den østlige Middelhavsrute. En betydelig stigning i antallet af irregulære indrejser i løbet af året kan føre til, at de nationale migrations- og asylsystemer, der allerede er under pres, bliver påvirket af uforholdsmæssigt store forpligtelser. Selv om Bulgarien i rapporteringsperioden fra den 1. juli 2024 til den 30. juni 2025 har registreret et fald i antallet af ansøgninger om international beskyttelse i forhold til den foregående periode, registrerede landet stadig et betydeligt antal ansøgninger om international beskyttelse, heraf en femtedel indgivet af uledsagede mindreårige, hvilket gjorde Bulgarien til den medlemsstat i Unionen, der relativt set modtog næstflest ansøgninger fra uledsagede mindreårige. Bulgarien tegnede sig også for et højt og stabilt antal registreringer med henblik på midlertidig beskyttelse i forhold til landets BNP- og befolkningsandel. Kroatien blev i rapporteringsperioden fra den 1. juli 2024 til den 30. juni 2025 påvirket af ulovlig grænsepassager og nægtelse af indrejse, idet landet registrerede 76 % af alle ankomster langs Vestbalkanruten, det næsthøjeste antal ulovlige grænsepassager på EU-plan i forhold til BNP og befolkning, og tegnede sig for det største antal nægtelser af indrejse i Unionen relativt set.

(12) En række medlemsstater har registreret et stort antal uautoriserede bevægelser, som har lagt et særligt pres på deres asyl-, migrations- og modtagelsessystemer. De udfordringer, der er forbundet med sådanne uautoriserede bevægelser, tackles ved at anerkende muligheden for i disse tilfælde at anvende ansvarskompensationer som led i solidaritetsbidragene. I rapporteringsperioden fra den 1. juli 2024 til den 30. juni 2025 har Tyskland modtaget et særdeles stort antal uautoriserede bevægelser af ansøgere om international beskyttelse inden for Unionen og dermed et væsentligt antal ansøgninger om international beskyttelse, hvilket har påvirket landets asyl- og modtagelsessystem. Dette blev

yderligere forværret ikke kun af det forhold, at Tyskland modtog det højeste antal personer omfattet af midlertidig beskyttelse i EU, men også på grund af et meget stort antal ansøgninger om international beskyttelse i de seneste ti år. Også Frankrig har modtaget et meget stort antal uautoriserede bevægelser af ansøgere om international beskyttelse inden for Unionen og stået over for et stigende antal ulovlige grænsepassager ved udrejse til Det Forenede Kongerige, hvilket har påvirket landets nationale asyl- og modtagelsessystem. Endvidere er Nederlandene og Belgien blevet påvirket af uautoriserede bevægelser af ansøgere om international beskyttelse, hvilket har lagt pres på modtagelsessystemerne. Irland har også oplevet et vedvarende højt antal ansøgninger om international beskyttelse, og en betydelig andel indrejser på irregulær vis, hovedsagelig over landgrænsen til Det Forenede Kongerige. Dette har sammen med den betydelige tilstrømning af personer, der nyder midlertidig beskyttelse, haft en indvirkning på det nationale asyl- og modtagelsessystem.

(13) Hybride trusler i forbindelse med Ruslands og Belarus' instrumentalisering af migration medfører fortsat alvorlige migrations- og sikkerhedsmæssige risici ved Unionens østlige grænse, navnlig i Estland, Letland, Litauen, Polen og Finland. Som reaktion på fortsatte statsstøttede forsøg på at instrumentalisere migration har Estland styrket grænseforvaltningsforanstaltningerne ved grænsen til Rusland, Letland og Litauen har skærpet overvågningsforanstaltningerne ved deres grænse til Belarus, Polen har oprettet en stødpudezone langs landets grænse og begrænser midlertidigt retten til at ansøge om international beskyttelse ved denne grænse, undtagen for sårbare grupper, og Finland har lukket sine overgangssteder til Rusland. Ruslands og Belarus' yderligere forsøg på at instrumentalisere migration kan imidlertid øge presset på de nationale grænsebeskyttelsessystemer, hvilket kan medføre uforholdsmæssigt store forpligtelser.

(14) På grundlag af den årlige europæiske asyl- og migrationsrapport og de elementer, der er anført i artikel 9 og artikel 10 i forordning (EU) 2024/1351, konkluderes det i vurderingen på grundlag af den kumulative virkning af de kvantitative og kvalitative data og oplysninger, der er aggregeret og vurderet i femårsperioden fra den 1. juli 2020 til den 30. juni 2025, at Bulgarien, Estland, Kroatien, Polen, Tjekkiet og Østrig står over for en betydelig migrationssituation.

(15) I Bulgarien har tilstrømningen af registreringer med henblik på midlertidig beskyttelse sammen med et forholdsvis stort antal ansøgninger om international beskyttelse i de seneste fem år og navnlig siden 2022 lagt pres på systemet set i forhold til andelen af BNP og befolkningen, navnlig da Bulgarien har udstedt et betydeligt antal positive afgørelser og afslag, der har medført en stor byrde for tilbagesendelsessystemet.

(16) Ved vurderingen af situationen i Kroatien i de foregående fem år og i forhold til den generelle situation i Unionen har presset på tilbagesendelsessystemet set i forhold til andelen af BNP og befolkningen haft store konsekvenser for Kroatiens kapacitet ud over forpligtelserne ved landets ydre grænse, navnlig da Kroatien relativt set har udstedt et stort antal nægtelser af indrejse og på det seneste har oplevet et forholdsvis stort antal ulovlige grænsepassager på grund af øget smugling af migranter i regionen.

(17) Efter Ruslands igangværende angrebskrig og optrapning af angrebene på Ukraine har 4,3 millioner personer siden den 30. juni 2025 været omfattet af midlertidig beskyttelse i Unionen. Siden krigens begyndelse har Polen og Tjekkiet tegnet sig for det højeste antal registreringer af midlertidig beskyttelse i Unionen i forhold til deres BNP og befolkning. Dette har lagt et betydeligt pres på disse medlemsstaters migrations-, asyl- og grænseforvaltningssystemer i de seneste år siden 2022 og skabt integrationsudfordringer. Estland tegner sig for et stort antal registreringer af midlertidig beskyttelse i forhold til landets BNP og befolkning kombineret med et forholdsvis betydeligt antal ansøgninger om international beskyttelse, hvilket har resulteret i et stort antal positive afgørelser i de seneste fem år.

(18) I femårsperioden fra den 1. juli 2020 til den 30. juni 2025 modtog Østrig et stort antal ansøgninger om international beskyttelse. Selv om dette tal er faldet, har det samlede antal ansøgninger om international beskyttelse og det resulterende antal positive afgørelser i femårsperioden haft en kumulativ indvirkning på migrations-, modtagelses- og asylsystemets kapacitet i Østrig.

(19) De medlemsstater, om hvilke det ved denne afgørelse er fastsat, at de er udsat for migrationspres, bør have adgang til den årlige solidaritetspulje som oprettet ved Rådets gennemførelsesafgørelse, jf. artikel 57 i forordning (EU) 2024/1351, og bør i henhold til nævnte forordnings artikel 58, stk. 1, underrette Kommissionen og Rådet, hvis de agter at gøre brug af den årlige solidaritetspulje, herunder om typen og niveauet af de nødvendige solidaritetsforanstaltninger. Hvis de medlemsstater, der er under migrationspres, ikke gør brug af den årlige solidaritetspulje eller ikke meddeler, at det er nødvendigt at anvende den, kan de i overensstemmelse med artikel 61 i forordning (EU) 2024/1351 anmode om en fuldstændig eller delvis nedsættelse af de bidrag til den årlige solidaritetspulje, de har givet tilsagn om.

(20) De medlemsstater, om hvilke det ved denne afgørelse er fastsat, at de er i risiko for migrationspres, bør have prioriteret adgang til den permanente EU-værktøjskasse for migrationsstøtte, der er omhandlet i artikel 6 i forordning (EU) 2024/1351.

(21) For at lette anvendelsen af den permanente EU-værktøjskasse for migrationsstøtte i medlemsstater, der er i risiko for migrationspres, vil Kommissionen yde finansieringsstøtte og koordinere den mulige prioritering af ydelsen af operationel støtte med de relevante EU-agenturer.

(22) De medlemsstater, om hvilke det i denne afgørelse er fastsat, at de er i en betydelig migrationssituation, har ret til at anmode om hel eller delvis nedsættelse af deres solidaritetsbidrag i overensstemmelse med artikel 62 i forordning (EU) 2024/1351.

(23) For at sikre balancen mellem solidaritet og rimelig ansvarsfordeling og for at sikre, at forordning (EU) 2024/1351 fungerer, fastsættes det i nævnte forordnings artikel 60, stk. 3, at bidragydende medlemsstater ikke er forpligtet til at gennemføre deres tilsagn eller til at anvende ansvarskompensationer over for en solidaritetsmodtagende medlemsstat, hvis Kommissionen har konstateret systemiske mangler i den solidaritetsmodtagende medlemsstat med hensyn til ansvarsreglerne i del III i forordning (EU) 2024/1351, som kan have alvorlige negative konsekvenser for den måde, hvorpå nævnte forordning fungerer. I del III i forordning (EU) 2024/1351 fastsættes bl.a. den ansvarlige medlemsstats forpligtelser til at overtage og tilbagetage ansøgere og tredjelandsstatsborgere eller statsløse, hvis ansøgning om international beskyttelse er registreret i en anden medlemsstat, eller for hvem en anden medlemsstat blev udpeget som ansvarlig i henhold til artikel 16, stk. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2024/1358 ([4]), herunder til at gennemføre overførslerne af disse personer under fuld overholdelse af ansøgerens grundlæggende rettigheder som omhandlet i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder, jf. betragtning 87 og artikel 16, stk. 3. Disse regler ligger i forlængelse af reglerne i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 604/2013 ([5]) og erstatter nævnte regler, når de begynder at finde anvendelse.

(24) Den 4. april 2025 konkluderede Kommissionen i sin meddelelse til Rådet og Europa-Parlamentet om status for migrationsstyringen på det græske fastland ([6]), at overførsler til Grækenland bør finde sted på samme måde som for de øvrige medlemsstater og i overensstemmelse med Den Europæiske Unions Domstols retspraksis vedrørende fortolkningen af artikel 3, stk. 2, i forordning (EU) nr. 604/2013.

(25) I december 2022 suspenderede Italien modtagelsen af overførsler med undtagelse af tilfælde af familiesammenføring af uledsagede mindreårige. Den Europæiske Unions Domstol fastslog i sin dom af 19. december 2024 i de forenede sager C-185/24 og C-189/24 ([7]), at den medlemsstat, der er udpeget som ansvarlig i henhold til kriterierne i kapitel III i forordning (EU) nr. 604/2013, ikke ensidigt kan frigøre sig fra dette ansvar.

(26) Medlemsstaterne bør sikre overholdelsen af deres forpligtelser i henhold til EU's asyllovgivning. De bør navnlig sikre, at den nuværende praksis, der allerede er observeret i deres lande i forbindelse med forordning (EU) nr. 604/2013, ikke længere består, når forordning (EU) 2024/1351 begynder at finde anvendelse. Fortsat manglende overholdelse vil udgøre systemiske mangler med hensyn til reglerne i del III i forordning (EU) 2024/1351, som kan have alvorlige negative konsekvenser for den måde, hvorpå nævnte forordning fungerer. Dette bør vurderes regelmæssigt af

([4]) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2024/1358 af 14. maj 2024 om oprettelse af »Eurodac« til sammenligning af biometriske oplysninger med henblik på effektiv anvendelse af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2024/1351 og (EU) 2024/1350 og Rådets direktiv 2001/55/EF og på identificering af tredjelandsstatsborgere og statsløse med ulovligt ophold og om medlemsstaternes retshåndhævende myndigheders og Europols adgang til at indgive anmodning om sammenligning med Eurodacoplysninger med henblik på retshåndhævelse, om ændring af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2018/1240 og (EU) 2019/818 og om ophævelse af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 603/2013 (EUT L, 2024/1358, 22.5.2024, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2024/1358/oj).

([5]) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 604/2013 af 26. juni 2013 om fastsættelse af kriterier og procedurer til afgørelse af, hvilken medlemsstat der er ansvarlig for behandlingen af en ansøgning om international beskyttelse, der er indgivet af en tredjelandsstatsborger eller en statsløs i en af medlemsstaterne (EUT L 180 af 29.6.2013, s. 31, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2013/604/oj).
Se også betragtning 76 i forordning (EU) 2024/1351.

([6]) Meddelelse fra Kommissionen til Rådet og Europa-Parlamentet om status for migrationsstyringen på det græske fastland (COM(2025) 170 final af 4.4.2025).

([7]) Forenede sager C-185/24 og C-189/24, [Tudmur], præmis 42.

Kommissionen, og hvis denne situation varer ved, bør artikel 60, stk. 3, fjerde afsnit, i forordning (EU) 2024/1351 finde anvendelse. For at sikre en holdbar overgang fra det nuværende ansvarssystem til de nye regler, der er fastsat i forordning (EU) 2024/1351, bør der lægges særlig vægt på graden af operationelt samarbejde mellem medlemsstaterne, herunder aktiv indsats for at lette overførsler og gradvist samarbejde om praktiske og logistiske anliggender.

(27) Med henblik på at anlægge en samlet tilgang til migrationsstyring på EU-plan sideløbende med gennemførelsen af pagten om migration og asyl, herunder forordning (EU) 2024/1351, bør lovgivningsarbejdet fortsætte som en prioritet, navnlig med hensyn til forslagene til et fælles europæisk system for tilbagesendelser og en EU-liste over sikre oprindelseslande. Tilsammen vil disse bidrage til at mindske det samlede pres på medlemsstaternes asylsystemer og støtte den måde, hvorpå pagten om migration og asyl fungerer.

(28) I henhold til artikel 11, stk. 1, andet afsnit, blev der gennemført høringer af de medlemsstater, om hvilke det i nærværende afgørelse er konstateret, at de er udsat for migrationspres, er i risiko for migrationspres eller står over for en betydelig migrationssituation.

(29) I medfør af artikel 4 i protokol nr. 21 om Det Forenede Kongeriges og Irlands stilling for så vidt angår området med frihed, sikkerhed og retfærdighed, der er knyttet som bilag til traktaten om Den Europæiske Union (TEU) og til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (TEUF), har Irland ved brev af 14. maj 2024 meddelt, at det ønsker at acceptere og blive bundet af forordning (EU) 2024/1351. Irlands deltagelse blev bekræftet ved Kommissionens afgørelse (EU) 2024/2088 ([8]). Irland deltager derfor i vedtagelsen af denne afgørelse.

(30) I medfør af artikel 1 og 2 i protokol nr. 22 om Danmarks stilling, der er knyttet som bilag til TEU og til TEUF, deltager Danmark ikke i vedtagelsen af denne afgørelse, som ikke er bindende for og ikke finder anvendelse i Danmark —

VEDTAGET DENNE AFGØRELSE:

Artikel 1

De medlemsstater, der er udsat for migrationspres, er fastsat i bilag I.

Artikel 2

De medlemsstater, der er i risiko for migrationspres, er fastsat i bilag II.

Artikel 3

De medlemsstater, der står over for en betydelig migrationssituation, er fastsat i bilag III.

Artikel 4

Kommissionen vurderer senest den 12. juli 2026 og igen senest den 15. oktober 2026, om den nuværende praksis med hensyn til gældende regler ikke er afhjulpet og dermed udgør systemiske mangler, som kan have alvorlige negative konsekvenser for den måde, hvorpå forordning (EU) 2024/1351 fungerer; i så fald finder artikel 60, stk. 3, fjerde afsnit, i forordning (EU) 2024/1351 anvendelse.

([8]) Kommissionens afgørelse (EU) 2024/2088 af 31. juli 2024 om bekræftelse af Irlands deltagelse i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2024/1351 om asylforvaltning og migrationsstyring, om ændring af forordning (EU) 2021/1147 og (EU) 2021/1060 (EUT L, 2024/2088, 2.8.2024, ELI: http://data.europa.eu/eli/dec/2024/2088/oj).

Artikel 5

Denne afgørelse træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Den finder anvendelse fra datoen for den fulde anvendelse af forordning (EU) 2024/1351.

Udfærdiget i Bruxelles, den 11. november 2025.

På Kommissionens vegne
Ursula VON DER LEYEN
Formand

BILAG I

MEDLEMSSTATER, DER ER UDSAT FOR MIGRATIONSPRES

Grækenland
Spanien
Italien
Cypern

BILAG II

MEDLEMSSTATER, DER ER I RISIKO FOR MIGRATIONSPRES

Belgien
Bulgarien
Tyskland
Estland
Irland
Frankrig
Kroatien
Letland
Litauen
Nederlandene
Polen
Finland

BILAG III

MEDLEMSSTATER, DER STÅR OVER FOR EN BETYDELIG MIGRATIONSSITUATION

Bulgarien
Tjekkiet
Estland
Kroatien
Østrig
Polen